

9 Απριλίου 2023

Τὰ χαλινάρια (Κουτσίδης Νίκων Ἀρχιμανδρίτης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ὁ διάσημος δανός σκηνοθέτης Λάρς φόν Τρίερ ἔδωσε μία συνέντευξη πρὶν ἀπὸ μερικούς μῆνες (ἐφημ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 4-10-2009). Ἄρχισε μιλώντας γιὰ τοὺς γονεῖς του καὶ τὰ παιδικὰ του χρόνια:

-Μεγάλωσα στό μέσο μιᾶς οἰκογένειας, χωρίς συναισθήματα, θρησκεία καί χαρά! Οἱ γονεῖς μου ἐπιχείρησαν νά μοῦ μεταδώσουν τήν ἡδονή τῆς ἀπόλυτης ἐλευθερίας, χωρίς ὅμως νά μπορέσουν ποτέ, νά φαντασθοῦν ὅτι ἡ ὑπερβολική ἐλευθερία, πού μοῦ προσέφεραν, βάραινε τούς εὐθραυστους παιδικούς μου ὤμους μέ ἕνα ἀσήκωτο αἶσθημα κενοῦ, μέ μιά φοβερά πιεστική σάν παιδί ἀνάγκη νά ἀκούσω ἕνα: ὄχι. Μέ ἄφηναν ἐλεύθερο νά κάνω ὅ,τι πιό ἀσυλλόγιστο περνοῦσε ἀπό τό μυαλό μου· ὅ,τι ἤθελα! Μποροῦσα νά ἀλητεύω καί νά πίνω, χωρίς κανεῖς νά δίνει σημασία. Δέν ὑπῆρχε γιά μένα κανένας νόμος! Αὐτό ὅμως τό γεγονός μοῦ δημιούργησε ἕνα σωρό προβλήματα! Ἀκόμη καί στά ἀπλά θέματα τῆς καθημερινότητας! Κανένας ἀπό τούς γονεῖς μου δέν ἦταν διατεθειμένος νά μοῦ ὑποδείξει, τί ἦταν σωστό καί τί ὄχι! Μά, ὅταν ἔχεις βιώσει μιά τέτοια παιδική ἡλικία, μετά ταλαιπωρεῖσαι, ψάχνοντας νά βρεῖς ὅλο καί πιό πολλούς περιορισμούς (!)

* * *

Πώς να μην συμπονέσει κανείς ένα τέτοιο άνθρωπο για την τραγωδία που πέρασε και που, δυστυχώς, συνεχίζει να περνάει με τις φοβίες του και με διάφορες άλλες δυσκολίες! Παρά τις μεγάλες επαγγελματικές του επιτυχίες!

Άλλά και πώς να μην αναλογισθούμε την αγάπη του Χριστού, ο οποίος με τις εντολές-όδηγίες του έβαλε ώρισμένους «κανόνες», «περιορισμούς» στην ζωή μας!

Σ' ένα τροπάριο της δεύτερης Κυριακής της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αυτοί οι περιορισμοί ονομάζονται «πατρικοί χαλινοί», «πατρικά χαλινάρια». Χαλινάρια μέν,

ἀλλά πατρικά· περιορισμοί ἀγάπης τοῦ πατέρα καί ὄχι τιμωρίας. Γιατί μᾶς γλυτώνουν ἀπό πνευματικές καί σωματικές συμφορές, σάν καί αὐτές τοῦ Τρίερ καί ἀπό ἄλλες ἀκόμη χειρότερες!

-Ἀφοῦ πέταξα τά πατρικά χαλινάρια, ἐξαιτίας τοῦ ἄστατου μυαλοῦ μου, ἔζησα μέ τούς κτηνώδεις (=ζώδεις!) λογισμούς τῆς ἁμαρτίας. Καί δαπάνησα ὅλη μου τή ζωή ζώντας ἀσώτως, ἐγώ ὁ ταλαίπωρος. Στερούμενος δέ τῆς πνευματικῆς τροφῆς πού στηρίζει τήν καρδιά, ἔτρωγα τήν ἡδονή τῆς ἁμαρτίας, ξεγελώντας τήν καρδιά μου, πώς εἶναι τάχα τροφή ἢ ἡδονή. Ἀλλά, Πατέρα μου ἀγαθέ, δέξαι με ὅπως τόν ἄσωτο υἱό καί σῶσε με (Ἀπόστιχα Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν, ἐσπέρας).

Ἄλλά ἡ μετάνοιά μας καί ἡ ἐπιστροφή μας στόν πατέρα μας Θεό γίνονται πραγματικότητα ἂν ἀναλάβουμε νά ἀποκτήσουμε κανόνες-περιορισμούς στίς σκέψεις καί στά ἔργα τῆς ἁμαρτίας πρᾶγμα πού σημαίνει πώς πρέπει:

- Νά πάρουμε στά σοβαρά τήν νηστεία, πού δυναμώνει τή θέλησή μας γιά ἀντίσταση στό κακό.
- Νά ἀγαπήσουμε τήν προσευχή στό σπίτι καί στήν ἐκκλησία, πού εἶναι πηγή δυνάμεως. Πόσο καταλυτική εἶναι π.χ. ἡ βραδινή λειτουργία τῶν Προηγιασμένων! Πόσοι συμμετέχουν σ' αὐτήν;
- Νά στηρίζουμε τήν καρδιά μας μέ τήν πνευματική τροφή τοῦ Εὐαγγελίου γιά νά νικήσουμε τούς πειρασμούς τοῦ θυμοῦ, τῆς μνησικακίας, τῶν διεφθαρμένων ἐπιθυμιῶν.
- Νά πυκνώσουμε τίς ἐξομολογήσεις μας στόν πνευματικό μας πατέρα.

Τώρα, πού διανύουμε τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή, περίοδο πνευματικοῦ ἀγώνα, ἄς κάνουμε κάτι παραπάνω ἀπό ὅ,τι συνήθως. Καί ὁ Χριστός θά εὐλογήσει πλούσια τούς κόπους μας!

Πηγή: agiazoni.gr